

SMÍCH VE SMRTI

(Rozloučení s Karlem Krylem)

Cesta životem je tak krátká,
mně ani nestačí narůst bradka,
na krátké cestě ještě je zkratka,
srdce ti, bratříčku, zavřelo vrátka.
Džangili mara, džangili dan, džangili mora, džongili don.

Dlouhý je Dunaj a krátká je Svatka,
tělo je pouze ducha ohrádka,
na lásku Boží je smrtka krátká,
ta láska trvá, ta není vratká.

Slovo, to není jenom klam pouhý,
to není jen hříčka pro děvky a slouhy,
srdce to cítí, je-li plné touhy,
že noc byla krátká a den bude dlouhý.

Zavřeli vrátka, ale lid víry,
nevěří na štěrbiny, díry a škvíry,
věří, že ve dveřích stojí sám Pán,
on pro nás drží vrata dokořán.

Ani jsi nám neřek „Kluci, těpic“,
a my jsme smutný, ale nic víc,
nás tady čas ještě sem a tam honí,
jedeme dál, práskni do koní.

Tak tady s klukem, tak tady pějem,
a my se té smrti tak trochu smějem,
že na nás zítra či pozítří čeká,
to je její věc, to nás neleká.

Veselý konec nám je všem dán,
smrti se neboj, praví vzkříšený Pán.